

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Eleutherio abbate. Cap[itulum]. xlv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Ziber

Prophetauit autē zacharias eadem occasione qua et aggeus. Et em̄ in anno primo cyri regis persarum: vt impleret sermo dñi ex ore hieremite: vt habet primo esdre in principio. data eet licentia populo israel redeūdi in iudeam. Et a sentio:ibus et populo templū domini in hierusalem reedificari cepisset: mortuo cyro rege persarum: et regnate cambyse: vicine gentes odio iudeorum instauracionē templi et ciuitatis impeditabant: vnde et opus intermissus est vsq; ad annum secundū darij regis persarū. Et tunc zorobabel olim darij prefati intinuit: cum ipsum regnare audisset: fiducialiter opus aggressus est: zacharias quoq; ppheta a deo missus tam ipsum zorobabel q̄ iesum filium iosedech sacerdotem magnū: de quibus supra dictum est idibus iulij. in ipso opere eos exhortari visus est: populus quoq; exhortacionē dīcroz pphetarū audietes eos adiuuare ceperūt. In lectione autē sua intēdit ppheta nō solum populum ad reedificacionē templi dñi cōfortare: sed etiam eos ad imitationē paternoz criminū reuocare. Ideoq; iesum sordibus indutum se vidisse memorat: quod ad filios eius referendū est: q̄ viros alienigenas duxerūt: vel etiā ad p̄p̄vitijs sordidatū: quos ille cū esset pontifex nō arguebat. Mystica quoq; plura sacramēta de xpi aduentu et passione in eius lectione comprehensa sunt: que p̄ singula explicare longū esset. Quis vult autē hic ppheta in pace in iudea annis pluribus reedificaco tēplo. viij. idus seprēbris. Sepultus iuxta sacerdotū monumenta in hierl'm. Et hic est numero. xij. pphetarum est: qui minores dicitur: qui in sanctorū patrum catalogo Ecclesiastici. xlij. ca. cōferuntur. Hec hieronymus et iosephus: et ex hystoria scolastica atq; conestoris sumpta habetur.

De sero Onestophoro discipulo. Cap. xliij.

Mesipho

rus discipulus pauli apostoli: de quo idem secūda epistola ad Timotheum mentionē facit eiusdē apostoli imitator: et peregrinationis eius comes pluribus annis fuit: et et in ministerio deseruuit. Et hic predicacionis officio fideliter peracto apud urbem romam post pauli passionē in pace quiescit octauo idus septembris: vt ait Hieronymus.

De sanctis Donatiano: Presidite: et socijs martyribus. Cap. xliiij.

Donatus: presidite

mansuetus: germanus: et fuscus: episcopi persecucionē vandalicā apud aphyricā passi sunt: qui iussu

Octauus

hunerici regis arriant pro assertione veritatis catholice fustibus celi: et exilio dānati sunt tempore videlicet quo eugenius carthaginens. episcopus petebat: vt de vniuerso orbe ad disputandū catholici episcopi cōuenerēt: quia de fide communi agendum erat: vt dictū est supra i passione eugenij tertio idus iulij. Tunc em̄ predictus rex impius memoratos sanctos episcopos inauditos relegauit et ecclesias clausit: aliasq; innumeras persecuciones intulit christianis: vt scribit victor aphyricanus. Inter alios autē lectus episcopum strenuū et doctissimum: post diuturnos carcerum squalores incendio concremauit. Eeteri nō prenominati pontifices fame et inopia in exilio defecerūt. Quorum omnium festum recollitur octauo idus septembris.

De sero Eleutherio abbate. Cap. xlv.

Leutheri

us abbas clarus et apud spoletum et in urbe roma tempe beati gregorius pape. Qui monasterij sancti marci euāgeliste: qd in pomerijs vrbis spolerane sitū est abbas fuit. De quo fertur inter cetera: qd oratio mortuū suscitauit. Quadā die dñi iter caperet. sacrovespere ad monasterium virginū declinauit. In quo puer paruulus erat: quem malignus spūs omni nocte occupare cōsueuerat. Quē ea nocte sanctorum monumentales ad accedū cū eleutherio posuerūt. Factoq; mane cū ille montales requisierit abbatem: an aliqd ipa nocte puero cōrigisset. Illeq; de tali interrogacione mirat: nisi ei contigisset rīderet: causā pueri viro dei innotuerūt: rogātes cū vt puerū secū ad monasteriū rolleret: quā tā decetero veracionē eius ipse videri nō possent. Ductus ergo ad abbatē cenobiū: cū dudū ibidē fuisset: nec ad eū demon accedere p̄sumpserit: animum viri dei de pueri salute imoderatē p̄leticiā tacens est. Et die quā corā fratribus dixit. Quod diabolus cū illis sororibus iocabatur: vbi nō ad seruos dei ventū est: ad puerū accedere vltimū nō p̄sumpsit. Post hec hora eadē ac momento corā cūctis fratribus puer a demone verari cepit. Statimq; vir dei se in lachrymas dedit fratribusq; oibus vt oraret p̄cepit. Proestans q̄ nullus eadē die panē gustaret: nisi prius dominus puerū liberaret. Et eo vsq; oratum est: donec puer a veracione sanaret. Ad quē decetero malignus spūs accedere non p̄sumpsit. Hic sanctus dudū cū beato gregorio in urbe in suo monasterio cōuersus est: vt ipsemet refert. Et autē gregorius egritudine quā greci syncopim vocāt grauissime pateret: et nisi sepius cibores fieret: vitalis sibi spūs intercidere videretur: pascepali die aduenire: cū sacratissimo sabo

De sanctis in mēse septēbris occurrētibus Fo. cccxix.

baro resurrectionis: omnes etiam infantuli te-
iunarent: et gregorius amarissime fleret: quod se lu-
nare non posset: rogauit secreto eleutherium
abbatem: quatenus sua oratione a domino ei
tantam virtutem impetraret: quod ipse ieiunare
posset. Quod et factum est. Atque enim dominus in
orationem se posuit: tantamque subito virtutem
gregorii stomachus accepit: ut tante se fortitu-
dinis ad vesperum sentiret: quod si voluisset etiam
usque ad diem sequentem ieiunium transferre
poruisset. Ipse autem vir sanctus in eodem mo-
nasterio inter brachia gregorii spiritum feliciter
emissit octauo idus septembris. Hec ipse grego-
rius tertio dialogorum capitulo trigesimo tertio.
De sancto Iohanne martyre. Cap. xlvi.

Iobannes
nes martyr
apud nicome-
diam passus
est sub diocle-
tiano et maxi-
miano imperatoribus. Hic ex
nobilibus parentibus ortus
honoris et dignitate seculi illu-
stris: nimio calore fidei igni-

tus: ut vidit aduersus seruos dei in foro crude-
lis edicta pendere: publice spectante populo:
librum inique legis in quo aduersus christia-
nos decreta inscripta erant: infecta manu de-
trahit atque descripsit. Eumque hoc relatum esset
diocleriano augusto in eadem urbe constituto:
nimia in eum continuo crudelitate desensens:
omnia suppliciorum genera iussit expendi in
eum. Qui vir nobilissimus tanta alacritate vul-
tus ac spiritus ea pertulit: ut nec quidem tristis
pro his videri poruisset. Et cum viscera in sup-
plicis defecissent: spiritus letabatur in celo.
Ita ut ipse post tormēta vincēs quod ab eis vice-
tam celo redderet gloriosam. vii. id. septem-
bris: ut habet. viii. ecclesiastice hystorie libro.

De sancta Regina virgine et
martyre. Cap. xlviij.

Reginavirgo passa
est apud alisiam ciuitatem sub
olybrio prefecto. Que fuit fi-
lia clementis cuiusdam genti-
lis de alisia ciuitate. Et cum
esset annoz. xv. ignorante pre-

latenter in christum credidit: et baptissimum sus-
cepit: atque virginitatem suam domino conse-
cravit. Dum autem olybrius prefectus transfret
de alisia in massilia ciuitatem vidēs puellam:
et allectus eius pulchritudine ipsam sibi pre-
sentari fecit. Quam cum interrogatā christia-
nam cognouisset: in carcerem misit usque ad res-
ditum suum. Reuersus autem ad ciuitatem
alisia: post immolationes dijs suis facias puel-

lam adductam et sacrificare nolentem: iussit in
equuleo leuari: et virgis diuersis cedi: et post
hec virgulis lacerari. Ita ut tam ipse quam asan-
tes horrentes sanguinem virginis defluentes
facies operirent. Que cum omnia superasset:
iterum carceri traditur: sed cruce aurea ad ce-
lum usque pertingente atque colūba celesti super
cruce stante: atque ad eam aduolante reficitur
et confortatur. Iterum quoque post duos dies edu-
ctur: et iterum suspenditur: ac candentibus la-
minis inflammat. Deinde manibus ac pedibus
vincita: in vase aque frigide demergitur: ut
et penarum contrarietate durius torqueretur:
Saturnique tremore facto: vicula eius dirupta
sunt. Et columba prior de celo descendens: coro-
nam gemmatā capiti eius imposuit: et postquam diu-
nitus lapsa: eam ad celestia inuolauit. Quoviso
miraculo. cccc. gentes conuersi sunt. No-
uissime autem prefectus ipsam decollari fecit.
Eius animam cunctis videntibus ad celos
angelus portauerunt. Sepultaque est alisie. vii.
idus septembris.

De sancto Euiricio episcopo. Cap. xlvij.

Euiricio
aurelianensis
episcopus floruit tē-
pore constanti-
ni. Hic eccle-
siae romane
subdiaconus fuit. Cum autē
apud aurelianū post obitū san-
cti deuisiani episcopi de successore
ageretur: et hinc carnales ele-

ctione duo sub contentione electi fuissent: sedi-
tioque usque ad sanguinis effusionem orta esset.
Missus est porphyrius prefectus ad seditionē
sedandā. Ipse autē episcopus gallie conuoca-
uit ad diuinū auxiliū implorandū: quibus cum
clero et populo triduo ieiunantibus et orantibus.
Euircius ad duos fratres suos captiuos re-
quirendos veniens ad galliā: aurelianū ingres-
sus et apud quendam chue est hospitatus: a quo cum
de discedēde didicisset: mane ad ecclesiā ex cha-
ritate cum ceteris oraturus venit: et supra ianuā in-
cognitus stetit. Cum etis autē prostratis colū-
ba niuea de celo volitans: per fenestrā ingressa
singulos circueiens: et quasi dignū explorans su-
per caput euircij resedit: sed ab eo quasi eiecta
ad celos euolauit. Quod miraculum cuncti stu-
pentes: sed adhuc de persona dubitans: eo quod
aliqui super quē infederat dubitabant. Euir-
cius inter episcopos ducunt: et iterum ad deum orauerunt:
secundo miraculo plenius edoceri. Iterum
sus legitur columba descendit: sanāque petens
euircium non inuenit: cunctosque per circuitum
ecclesie iustrans super caput eius tandē secun-
do resedit. Sicque ipse omnes in episcopos elegerunt.
Ceterum dimidie anniuersarij sui ciuitas